

Phàm đ i, không nh t thi t ng i ch ng nào cũng s v . Nh ng thoi, chúng ta ch ng nh c đ n b n ng i vô l ng tâm, ch nhìn v b ng n a con m t đó làm gì. Ta ch nói đ n chúng ta thoi, nh ng ng i ch ng luôn luôn nhìn đ m đ u i v mình b ng hai con m t đ y đ . Và hai con m t đó lúc nào cũng ánh lên v tha thi t bi t l i khi v c t v n b ng m t gi ng nanh n c: "Sao, đi đâu mà gi này anh m i vắc m t v ?". T t nhiên là ta bi t ta đi đâu. Nh ng ng i ch ng đ ng đ n nh chúng ta thì ch ng bao gi v tr vì m t lý do b y b . Rõ ràng là ta đi h p v mu n. Nh ng l nào l i nói đ i u đó ra khi v mình đang gi n. Nói ra, có nghĩa là ta thét vào m t v : "Cô là k chuyên nghi ng b y b , không h bi t tí gì v công vi c c a tôi!". Ôi, l nào ta l i nh n tâm đ n nh th ! Và n u ta l m m nói ra, v ta c m th y b m t m t, n i c n lôi đnh lên thì sao? Tại h a ai ch u? Thì còn ai n a ngoài đôi tai s ng t y lên vì b véo c a chúng ta, nh ng ng i quen ch u tr n. Vì v y, l r i vào tình hu ng nan gi i đó, t t nh t là chúng ta im l ng ra v bi t l i. Ch ng có gì x u h h t! Ông cha ta ch ng đã nói "Im l ng là vàng" sau bao năm quen nh n n i tr c các bà, các m c a ta đó sao!

Vâng, ta im l ng và âm th m xu ng b p, l c c m ngu i ra ăn, b i vì s ch ng có cô v giàu nguyên t c nào l i đ i c m khi ch ng v mu n. V l i, v ta đã đ ng ch ng i đ i m i mòn con m t vì ta r i, l nào ta còn hành h cô ta n a. Nh ng ng i ch ng bi t đ i u h y cùng ta l ng l xu ng b p x i c m ăn m t mình, v a ăn v a g m nh m khuy t đ i m c a mình. Ăn xong thì h y lo mà r a chén, không ph i cái chén ta v a ăn mà c m t đ ng chén ng n ngh n t sáng t i gi . G p th ng ch ng kh n n thì ch c ch n nó s m t nh n mà y nhó, nh ng ta thì không, th m chí ta còn n m t n c i h nh phúc. B i vì ta đã quen nh ng th thách này r i.

T h i l y nhau đ n gi , ngày nào cũng th , v ta c s ta b t yêu n ng nên luôn luôn t o đ i u ki n cho ta ch ng minh tình c m tr c sau nh m t c a mình. Cái đ ng chén này là m t ví đ . V ta c t ng ta không bi t nên th thách ta hoài! Ta x n g i ng i xu ng (b i ta đã k p thay đ đ u!), tay c m nui gi lên mà trong lòng c t i nghi p v : Ôi, n ng ph i nh c lòng th thách ta bi t bao, ch ng t n ng yêu ta l m! M t ng i ch ng m u m c ph i bi t cách r a chén không gây ti ng đ ng. Lúc này im l ng v n c còn là vàng! B i lúc ta ng i r a chén thì v ta đang ng . N ng không đ s t đá đ ch ng ki n s th thách c a mình và vì không n nhìn ch ng c m c i ng i r a m t núi chén nên n ng đành ph i đi ng . Và vì v ta đi ng , ta ph i r a chén bát êm th m, l ng l nh m t ngh sĩ k ch cam chính c ng.

Dù sao thì trong chuy n này, tay ngh ta cũng cao l m r i. Bình tnh nhé, đ ng s y tay! Ta đ n ta nh th , b i vì m t ti ng đ ng vang lên vào lúc này có khác gì m t qu bom nguyên t n . Ai s b o v ta tr c c n th nh n chính đáng c a v ? Không ai c ! Và cái tai t i nghi p c a ta m t l n n a l i ch ng minh r ng "tai không ch dùng đ nghe mà còn dùng đ cho ng i khác trút s ph n n ". R a chén bát, úp vào ch n xong, ta nhón gót đi lên nhà trên, nhón gót thay đ , nhón gót đi... v sinh và cu i cùng nhón gót mò vào gi ng.

Ô kìa, v ta đâu r i? Cô ta không có trong gi ng! Sau m t thoáng b t ng , ta gi n tím c m t. Không ph i gi n vì đêm nay ta l i ng m t mình mà gi n vì ta bi t cô ta ở đâu r i! Cô ta ch i bài t s c nhà bên c nh, các ông b n đ ng đ n c a ta ! Đêm nào cũng th , cô ta l nh đi ch i bài su t đêm, có khi m t, hai gi sáng m i v . Nhi u đ đ c trong nhà đã b t đ u bi n m t m t cách k qu c mà ta ch a dám h i. H , s m mu n gì ta cũng h i thoi (t t nhiên là mu n)! S c

kh&e cô ta thì sa sút th&y rõ (tai ta đ& rày ít đau h&n). Cái h&i c&a c& b&c rành rành nh& th& mà c& đ&am đ&u vào. Ta là ch&ng, ta bi&t ph&i làm gì trong lúc này ch&! Th& là ta x& x& b&&c qua nhà hàng xóm quy&t kêu v& ta v&, m&ng nhi&c cho m&t tr&n nên thân! Cái gì ch& vi&c này thì rõ ràng ta đúng. Ta ló đ&u vào tìm ki&m. Kia, v& ta kia r&i, cô ta đang x&e bài. Ta c& tr&n t&nh h&ng gi&ng:

- Em &i...

- Anh làm cái trò gì đó?

V& ta l&nh l&ng h&i, đ&u không quay l&i. Tim ta t& đ&ng ch&i đ&u đ&itxcô, m&c dù ta không thích nh&c tr&. Đ&u ta l& th& vào c&a, gi& không bi&t làm sao. T& đ&ng rút ra mà không tr& l&i nghiêm ch&nh câu h&i c&a v& thì b&t l&ch s& quá. Mà đ& cái đ&u trong nhà trong khi cái thân ngoài hiên thì coi không đ&&c. T& nhiên, ta gi&n ta ghê, đ&am đ&u vô đây chi không bi&t! V& ta gi&i trí m&t chút mà ta cũng qu&y r&y, th&t là đ& vô l&&ng tâm! Cu&i cùng, ta cũng nghĩ ra đ&&c m&t câu đáng đ&i m m&&i:

- Anh tính qua h&i em c&n ti&n không, anh đ&a thêm!

T&t nhiên là v& ta không t& ch&i, s& ta bu&n. Còn ta thì dùng m&y trăm b&c mà chu&c đ&&c tính m&ng, k& cũng hên! Th& là v& ta ng&i th&c bên đó, ta n&m th&c bên đây. Cách nhau m&t b&&c, xa nhau nghìn trùng. Chuy&n đó, đ&n nay v&n còn! Ta nh& tài h&c v&n uyên bác nên s& v& cũng có đ&a trên c& s& lý lu&n, nay mu&n tìm ng&&i trao đ&i kinh nghi&m h&u nâng lên thành m&t h&c thuy&t tri&t h&c.

Ta b&t ch&&c L& T&n: "Li&c m&t coi khinh nghìn l&c sĩ. Cúi đ&u làm ng&a cho v& ta".

L& T&n nói là "tr& con" nh&ng không có "v& ta" làm sao có "tr& con"?

Ta s& v& ta ch& có s& v& ai đâu mà x&u!

Cũng t& L& T&n ta suy ra: "V& nh& ch&ng s& mà thành h&m" (t& câu "R&ng nh& ng&&i đi mà thành đ&&ng"). Nghe chí lý thay!

Ta v&n ng&&i hào ki&t, coi khinh nghìn l&c sĩ, bình sinh ch&a bi&t s& ai, nh&ng s& h&c l&n x&n nh& l&m câu "n&u không có cái mình thích thì hãy thích cái mình có" thành câu "n&u không có cái mình s& thì hãy s& cái mình có".

Gia tài ta ch&ng có gì ngoài v& nên t& đó đ&am ra s& v& mà thành t&t. Nay, tính can v& b& bài b&c hoài mà không đ&&c, ta l&i ng&m ra "n&u c& s& cái không đáng s& t& s& h&i cái không đáng h&i".

Ôi, ph&i ch&ng vì yêu v& mà ta h&i v&?

Số v

Tên: Nguyễn Nhật Ánh

Tháng: 11, Ngày: 7, Năm: 2009 14:04

Hãy các ông chủ công nhân giúp chúng ta, hãy trở lại! Số v, lại hay lại!